

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr. a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În România:

la dnul Carol Schulder în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Încodată Bruxella.

Întâlnind — la câte-va zile după conferința interparlamentară — pe agentul maghiar Pázmándy, el ne-a zis: „Sper că după înfrângerea ce ați suferit-o la Bruxella, o să vă lăsați de agitațiunile prin străinătate“.

Zadarnic am căutat să-i slăbim bucuria. Ungurul nostru ținea una și tare: „Deputații maghiari se întorc din Belgia victorioși!“ — Ear' această simțire și judecată au inoculat-o întregii presei maghiare, care — la rândul ei — nu uită și acum a face sărbătoare cetitorilor sei și a le documenta, din când în când, „cât de strașnic au fost bătuti agitatorii valahi la Bruxella“...

Fiindcă pot fi și între Români de aceea, cari se vadă la Unguri motiv de bucurie, socot necesar a reveni asupra Conferinței interparlamentare din Bruxella și a desvêli câteva lucruri, cari poate vor contribui să infățiseze pe deoparte în lumina mai exactă bucuria Ungurilor, ear' pe de altă parte să arete mai amănunțit lupta ce s'a petrecut între Români și Unguri, precum se ne indică că pe viitor în ce chip trebuie să urmărim cu agitațiunea chestiunii române în străinătate.

Nainte de a pleca la Bruxella, bilul senator român, dl V. A. Urechiă mi-a scris, că este absolut cu înțință să facem, ca conferința interparlamentară să respingă invitarea Ungurilor. Eată de ce: altă invitare nu s'a făcut și nu se va face. Parlamentarii deci nu vor avea de ales și astfel presupunând că toți ne-ar fi cei mai devotați amici și binevoitori, ei numai dând o lovitură însăși instituțiunii conferinței — adică hotărând ca pe anul viitor să nu se țină ședința — ar pute să satisfacă dorinței noastre. Aceasta însă nu se poate, deoarece-țe statutele prevăd ca conferința să se întrunească în fiecare an.

Care era deci înțelesul și scopul plecării domnului Urechiă la Bruxella?

Eată care: să depună o moțiune, prin care să se atragă atenția membrilor conferinței și lunei întregi asupra luptelor de naționalitate din Ungaria în general și în special să se atragă luarea aminte asupra suferințelor ce îndură cei mai devotați luptători naționali români.

Ce vuit n'ar fi făcut presa maghiară, cum Pázmándy și soții sei ar fi exploatat lipsa Românilor la Bruxella, zicând în străinătate: „Eată, vedeți că atât de puțin sunt adevărate plângerile Românilor din Ardeal, încât însași frații lor din România nu le susțin!“... Ear' aici, acasă, ar fi zis: „Vedeți, a fost destul să anunțăm, că Apponyi va merge la Bruxella bine pregătit, și agenții valahi s'au ascuns sub păment. Atât de puțin au conștiința dreptății causei lor, încât nici n'au îndrăznit să se arete înaintea forului lunei civilizate“...

Un lucru la tot cazul s'ar fi acreditat: că frații noștri ori că ne-a interesat de soarta noastră, ori că nu știu cum să susțină chestiunea în a cărei apărare atâția dintre noi au sângerat și suferit martiri.

Așa Ungurilor o astfel de victorie ușoară, a nu profita de un privilegiu atât de mare ca conferința interparlamentară, ar fi fost un păcat.

Eată de ce dl Urechiă și colegii sei s'au dus la Bruxella.

Și dacă-i adevărat, că o foaie socialistă din România i-a imputat de ce

s'a dus, — după-cum cu multă satisfacțiune înregistra „Egyetemes“ și cu ea toate foile ungurești, — aceasta este numai o probă tristă, că România adăpostește oameni cari ori nu știu ce scriu, ori că țin să servească în primul rând pe Unguri, ear' iubire pentru noi zadarnic căntăm la dinșii.

S'au găsit apoi de aceia, cari au criticat procedeul, aflând că dl Urechiă prea ar fi fost aspru și astfel a înveninat încă relațiunile dintre noi și Unguri.

Acești colegi ai noștri par a uita, că tocmai seriozitatea și calmul cu care dl Urechiă a procedat, a îndemnat pe presidentul conferinței, pe dl Descamps, să facă acea declarație a biroului, care pe Unguri i-a nemulțumit și mâhnit. Pentru-că trebuie să se știe, că dl Urechiă a cerut presidentului declarația, iar acesta a făcut-o cu plăcere, după-ce și dl Urechiă și arătase textul moțiunii ce urma să depună în numele grupului interparlamentar român...

Că era mai bine să meargă cât se poate de mulți Români la Bruxella, — suntem de acord cu colegii din București. Trebuia însă făcută agitațiunea înainte de conferință. Observările postume nu mai folosesc. La tot cazul dl Urechiă recunoștință i-se cuvine, că a făcut tot ce i-a stat în putință. Chiar când ar fi fost însă întovărit de mulți colegi, trebuia să se marginească numai la o moțiune. Nu puteau Români să se ceacă conferinței să-i calce statutele și ori-cât de înversunati ar fi fost contra Ungurilor, trebuia să aibă în vedere simțul de colegialitate ce există între membrii conferinței interparlamentare, se aibă în vedere, că cerând conferinței să respingă invitarea la Budapesta, cereau să-i escladă pe Unguri. Pentru-că neprimindu-se invitarea guvernului maghiar pe simplul motiv că așa cer Români, Ungurii ar fi trebuit să se retragă definitiv din această instituțiune, ceea-ce membrii conferinței, zeloși toți de instituțiunea lor, puteau cu atât mai puțin să provoace, cu cât scopul ce-l urmăresc e să întrunească în conferință pe reprezentanții tuturor parlamentelor.

Acestea sunt cauzele, pentru care dl Urechiă nici n'a combătut în ședința deschisă mergerea la Budapesta, nici n'a cerut votare asupra invitației lui Tokay, ci s'a mărginit să arete numai de ce Români în anul 1896 nu pot merge la Budapesta. Telegrammele biroului de presă maghiar privitoare la o preținsă votare, au fost numai născociri, pentru a presenta o victorie în partea Ungurilor.

Încă un lucru. Ca să găsim într-o instituțiune de pace bărbați atât de porniți contra Ungurilor, încât să se întoarcă scârbiți când aud de Budapesta, ar trebui ca toți să cunoască adânc și în toate amănuntele și situația dela noi.

Ar fi să ne amăgim însă, când am crede asta. Cei mai mulți dintre dinșii cunosc lucrurile numai de prin scriselile ziarelor. Puțini de-tot au vreme să citească, să studieze chestia română, se consulte volume mari și obositoare pentru ei, atât de mult ocupați și preocupati de chestiunile mai stins legate cu interesul patriei ori partidei cărei aparțin. Un membru foarte marcant al conferinței imi spunea, că năgă dela procesul Memorandului încoace i-s'au atras atenția asupra suferințelor noastre. Alți mulți nu înțelegeau de ce noi „refuzăm“ să intrăm în luptă în parlament și unii înțelegeau tot atât de puțin cauza, pentru care agităm contra unei instituțiuni moderne, cum e căsătoria civilă.

Se înțelege, nu ne-a fost greu să le dăm explicațiunile necesare. Și au stat nemiți, când le-am spus, cum la noi în Ardeal avem o lege electorală specială și o lege de presă de pe vremea absolutismului austriac. Ei credeau că trăim sub un regim constituțional despre care numai atâta reu știau, că guvernele nu prea-l respectă. Că acest regim are atâtea părți false, erau amănunte îndepărtate pentru ei. Deasemeni necunoscute le erau intențiile ce guvernul maghiar urmărește prin nouele legi religioase.

Toate acestea lucruri trebuie să le explici în persoană și cel mult într'un cuart de oră, căci timp mult nu au de unde să-ți jertfească. Și i-ai convins cu atât mai tare, cu cât discuția a putut să fie contradictorie: luând parte la ea și câte un Ungur! Când l'am strimtorat pe dl Pázmándy (care riposta obiecțiunea că legea electorală din Ardeal există nu numai pentru Români, ci și pentru Unguri) arătând chipul cum printr'un singur alineat al acestei legi Ungurii sunt scoși de sub cens, am avut nu numai satisfacția de a demasca felul cum Ungurii se apără, dar vedeam că am putut produce în numărul deputați din toate statele impresia, că în adevăr, dreptatea pe partea noastră este.

Prin astfel de discuțiuni, prin interviuri și amicitii cu ziariștii, fără exagerare, dar' poți agita în favorul causei adesea mai cu succes, decât scriind cine știe ce broșură voluminoasă.

Bărbații politici din Apus sunt grăbiți, își cer să le spu lucrurile scurt și cuprinzător, dacă se poate în câteva schițe; te judecă adesea de cum le vorbești, cum gesticulezi și ce poziție îți iei când stai în fața lor.

Eată de ce dl Pázmándy ajunsesse proverbial: el nu știe decât să ocărăască, pretinzând că motivează, eată de ce despre însași Apponyi foile scriau că „arangează adevărul“, ear' domnul Urechiă prin însușirea cu care apăra cauza noastră, a câștigat presa până la așa grad, că însuși președintele conferinței, dl Descamps ne zicea: „Ei bine, d-voastre puteți pleca satisfăcuți: întreaga presă e pe partea Românilor!“...

Din punct de vedere practic, conferința interparlamentară foarte puțin poate face pentru noi, chiar admitând că ea s'ar declara întreagă pe partea naționalităților oprimate. Idealul ce-l urmărește — arbitragiu internațional în orice chestie care ar pute ducela războiu — deasemenea este atât de îndepărtat, încât secolii vor trece, până îl va apropia. După-cum însă prin propaganda de pace ce se face printre membrii conferinței incontestabil că se promovează înfrățirea popoarelor, tot așa de adevărat este, că îndată-ce celebritățile politice europene vor cunoaște mai bine chestia română și a celorlalte naționalități din Ungaria, moralmente guvernele maghiare vor fi silite să mai slăbească cu apăsarea.

Ear' a agita în favorul chestiei române, nicăiri nu e teren mai bun ca în aceste conferințe interparlamentare, singurul loc unde întâlnești împreună legiuitori din toate statele europene.

Noi — nici Ungurii nu tăgăduesc — am reușit să le atragem la Bruxella atenția tuturor asupra chestiei române.

N'avem decât să stăruim în direcția aceasta și după-cum acum Ungurii recunosc că la Haaga anul trecut Pázmándy nu prea a promovat interesele Ungurilor, tot așa, pe viitor vor recunoaște, înecut cu înecut, că nici în prezent nu au atâtea motive de bucurie, pe cum le place a crede.

Russu Șirionu.

M. Sa Monarchul în Ardeal. Din Cluj se scrie, că M. S. Monarchul nu va acorda audiență în timpul cât va sta în Cluj și Hușed. Va primi numai deputațiunile oficiale.

Bánffy despre martiri. Ieri după amiază am primit următoarea telegramă:

Șimleu, 10 Septembrie n. Vorbind despre mișcarea naționalităților, baronul Bánffy a zis că guvernul va face propunerea pentru punerea în libertate a întemnițaților naționalităților.

Așteptăm să vedem textual ce a vorbit primul ministru. La tot cazul dacă baronul Bánffy se va ține de cuvânt, ar dovedi, că guvernul maghiar și-a mai modificat părerile și că e dispus a crede, că nu prin ținerea în temnițe a fruntașilor unei națiuni se poate rezolva chestia naționalităților și cu atât mai puțin se poate inaugura astfel epoca de pace.

Contele Csáky în fața alegătorilor sei din Breznóbánya și-a rostit darea de seamă, a ținut să aducă laude partidului liberal, căruia îi aparține. A spus că va lucra din răspuneri pentru centralizarea administrației, deși odinioară a fost aderentul autonomiei comitatelor și al municipiilor. Despre chestia română a ținut deasemeni să se pronunțe fostul ministru, maghiarizator al școalelor. Vorbind despre ea a zis, că programul guvernului actual este rezolvarea chestiei naționale și că dorința partidului liberal este ca mișcările naționalităților să încete. Ce va face însă guvernul și partidul liberal pentru acest *pium desiderium*, nu spune nimic nobilul conte.

Consiliul de miniștri, întrunit înainte de plecarea lui Bánffy la Șimleu — zice „Nemzeti Újság“ — a stabilit textul „enunțatiunilor politice“ ce marele bărbat de stat le va face la Șimleu, deoarece-țe ele sunt vederile întregului cabinet și conțin lucruri de mare însemnătate.

Desnaționalizare. Cunoscutul Pázmándy Dénes scrie din Metz o epistolă către „Magyarország“ relatându-i despre sărbătorile ce s'au arangiat în Alsacia Lorena din incidentul săbării a 25 de ani de când a capitulat Sedanul. Spune, că cu toate sfârșirile Germanilor, Francezii din cele două provincii nu s'au desnaționalizat și nici se vor desnaționaliza în veci.

Oare ne crede agentul „ideii de stat“ maghiar pe noi Români mai puțin iubitori de neam de cât sunt Francezii și pe Unguri mai meșteri într'ale desnaționalizării de cum sunt Germanii?

Punem această întrebare din cauză, că nu odată numitul combatant al „ideii“, a cerut maghiarizarea tuturor cetățenilor nemaghiari din statul Sfântului Stefan.

Un deputat al Sașilor înaintea alegătorilor. Dl Dr. Schwicker și-a ținut darea de seamă înaintea alegătorilor sei din Sighișoara; a spus că a votat legile bisericești deși „urmările nu se pot prevedea“ și că, d-și s'a silit să domolească unele asperități ale lor — „nu i-a succed totdeauna“; a vorbit de kosuthismul, care crește mereu și care încă este o pricină, că Sașii susțin — pe liberali. Pe „verzi“ îi admite la o lucrare comună cu „negrii“ bătrâni. Verdele Dr. Fr. Schuster a marcat atitudinea opoziției săsești, zicând că politica la concesiuni făcute intereselor locale de apărare a Sașilor nu are să se mai marginească la apărări locale, ci trebuie să pună mai presus interesul comun al poporului întreg; sistemul periculos de până acum trebuie să fie abandonat.

Din Bucovina. Ni-se scrie din Cernăuți: Foile poloneze își dau mereu silința de-a susține candidatura „vestitului“ arhiduc Arcadiu Ciupercovici la scaunul metropolitan din Cernăuți. De când se pun la cale și se decid la Lemberg în conferințele secrete ale șleahțelor leșești afacerile interne ale Bucovinei? Săntem siguri, că Bucovinenii vor să răspundă cu demnitate și vigoare la

aceste tendințe agresive și arrogante și deputații lor vor veghea, ca nu influențe străine să făurească soartea țerii. Au trecut doar timpurile nefecite, când partidele moldovenești, ce se sfășiau între olaltă, căutau sprigin și intervenție în capitala Poloniei perfide. Azi spiritul public al Românilor e curățit de aceste porniri scârboase și nedemne. Numai un Ciupercovici mai e robul lor. Un amic al „Tribunei“ ne comunică, că un ginere al cuviosului părinte și consilier la Lemberg, având multe legături cu cercurile polone de acolo. Eată mrejele prin cari prea venerabilul dorește a pescul mitra strălucită a metropoliilor bucovinene. Dar' ea este o podoabă pentru capul cel mai vrednic, ear' nu un acoperământ pentru o tidvă goală de ori-ce gândire mai bună.

Înmormântarea

Archiducelui Ladislau.

Despre înmormântarea Archiducelui Ladislau, avem următoarele informații:

Ieri, Marți în 10 Septembrie n. la orele 10, sicriul în care odihnește defunctul Archiduc a fost sfințit de capelanul Curții, după care sicriul a fost ridicat de pe catafalc și transportat în capela curții. Conductul era compus astfel:

De-adreapta și de-astânga sicriului pășiau câte 6 gardiști de curte pedestrași și câte 6 călări. Apoi a urmat o companie de infanteriști și personalul de serviciu al familiei Archiducelui Iosif. La dreapta și la stânga străzii, pe unde trecea conductul, miliția a format un cordon mobil. Conductul ajungând la curte a fost salutat militărește de posturile dela poartă. Plebanul curții asistat de mai mulți preoți a primit conductul în antișambra capelei, de unde a fost transportat apoi în capelă. Transportarea s'a făcut în următorul rind: în frunte cântăreții, apoi asistenții preotului și preotul pontificante, după sicriu gardiștii încheie conductul. Sicriul a fost așezat pe un catafalc și sfințit din nou.

Astăzi, Mercuri dimineața, la orele 8 sicriul s'a sfințit din nou. Capela e ornată frumos. Lângă catafalc pe o pernă de catifea sunt așezate coroana de prinț, pălăria de Archiduce, chipiul, sabia și ordurile defunctului Archiduce. Publicului îi este permisă intrarea până la amiază.

După amiază la orele 4 se va face înmormântarea, la care vor asista membrii familiei, dignitarii curții, militari și civili și se va săvârși cu cele mai mari și jalnice solemnități.

Maiestatea Sa Monarchul a dat de știre, că fiind la Stettin, nu va pute să participe la ultimele onoruri ce i-se face defunctului Archiduce, va fi însă reprezentat prin Archiducele Otto.

Întrevvedere de Monarchi.

Maiestatea Sa Monarchul nostru a plecat de vre-o câteva zile în Germania să asiste la manevrele armatei germane.

Luni, în 9 Septembrie n. a sosit Maiestatea Sa la Stettin, unde l-au primit cu mari solemnități. Întreg orașul era decorat cu flamuri și pavoasat frumos. Pe străde mii de oameni formau cordon și chiar și acoperișul caselor erau ocupat de oameni, gară era înfrumusețată cu mult gust. Trenul a sosit la orele 4 după amiază. Pe la orele 3½, a sosit deja în gară o companie de soldați în deplină paradă, pentru-ca să facă onorurile militare. În gară așteptau generalul Bronsart von Schellendorf, ministrul de războiu; contele Eulenburg, ambasadorul german; generalii Schlieffer și Puttkammer; primarul orașului și o mulțime de dignitari civili și militari. Peste câțva timp a sosit apoi și Maiestatea Sa împăratul Wilhelm al Germaniei, în uniformă de colonel de husar austriac, cu eșarpa ordului Sfântului Stefan.

Tocmai la orele patru a sosit trenul la sunetul inului german. Maiestatea Sa Monarchul nostru era în uniformă de oficer de gardă, cu eșarpa ordului vulturului negru. Coborîndu-se de pe tren a dat mâna cu împăratul Wilhelm, apoi s'au îmbrățișat și s'au sărutat. Immediat după aceea MM. LL. au trecut în revistă compania de gală orînduită pentru a face onorurile. Apoi au pornit spre oraș.

Maiestatea Sa Monarchul a fost însoțit de generalul de cavalerie, contele Paar și generalul Bolfras; apoi de ambasadorul austriac la curtea din Berlin, contele Szögyény-Marich László; maiorii St. Quentin și Tengler, vicecolonelul Spenicher; prințul Schönburg, atașat militar și alți dignitari dela curte, civili și militari.

MM. LL. în mijlocul celor mai entusiaste ovațiuni au ajuns la palatul locuitorului. Aici împăratul Wilhelm s'a despărțit de Maiestatea Sa Monarchul nostru, care peste puțin timp l'a făcut vizită împăratului Wilhelm și regelui saxon. La orele 6 s'a dat un dîneu splendid. La dîneul Maiestatea Sa Monarchul a stat la dreapta împăratului german, care într-un toast scurt l'a salutat pe înaltul sen oaspe.

Din Bucovina.

(Situția politică internă a Românilor din Bucovina.)

Dela un domn Bucovinean primim următorul articol, căruia îi dăm loc, fără ca noi să ne pronunțăm:

Știri mai nouă ne împărtășesc, că în Bucovina se prepară o consolidare a Românilor de toate nuanțele într-un singur partid politic, compact în afară. Ne bucurăm de ele și le dorim realizarea; căci recunoaștem, că Românii din Bucovina, puțini la număr și izolați, trebuie să-și strîngă toate forțele, ca să poată ține piept aspirațiilor multiple de cîmpire pe terenul național, economic și confesional.

Ni-se impune însă întrebarea: va fi posibilă consolidarea, — și va avea durată?

În Bucovina se observă actualmente două grupuri naționale mai accentuate: grupul vechi sau conservator, care constă din cea mai mare parte a boierimii române cu o parte mică din inteligență, și grupul democrat, acum în formare, cu aderenți în partea mai mică a boierimii și grosul inteligenței, în frunte cu tineretul entusiasm.

Grupul conservator are în sine două fracțiuni: una, în prima linie conservatoare, accentuează rar și cu neplăcere punctul de vedere național și nu e lipsită de tendențe egoiste personale, din care cauză adesea degenerază în servilism — ce-i zic oportunist — față de cererile politice ale Austriei; fracțiunea a doua, mult mai nobilă și pronunțată — națională, privită cu ochi răi de prima, este adesea prea timidă și lesnicioasă la concesii, prea puțin severă față cu prima fracțiune, din care cauză necombătându-o în deajuns, se lasă condusă de ea. Fracțiunea prima își aragă monopolul în viața parlamentară, născuete a fi necontrolată și cu mâna de tot liberă, un for suprem în politica Românilor bucovineni; fracțiunea a doua poartă mai mult o politică locală de trezire și consolidare a elementului român — dar și aceasta prea puțin aprofundată.

Grupul democrat, cum îi zicem, care dispune de inteligențe superioare, încă tînăr, dar viguros, dorește o activitate națională neșovăelnic pronunțată, energetică, conștie și aprofundată. El este nemulțumit cu atitudinea politică servilă, occultă și nesincera a fracțiunii prime din clubul conservator, și nesatisfăcut de slăbiciunea fracțiunii secunde. Influența acestui grup începe a se simți în Bucovina de un încoace atât în popor, cât și în instituțiile naționale române. El este fără îndoială un grup valoros și cu viitor.

Prima fracțiune din grupul conservator, care numără numai puține capete, dar inteligente, cu cunoștințe bune și rafinate, dispune în Viena de oarecare influență prin legăturile, ce le are; acolo ea este acreditată. Nefind însă devotată cu sinceritate, ea se angajează în chestiunile naționale numai sub presiune și cu multe rezervații mentale. Din această cauză națiunea are din ea puțin câștig, dar multă neîncredere în ea. Și dacă ea mai păstrează actualmente pozițiunea ce o are, este, fiindcă la alegerile ultime în urma meetingului vestit din 7 Mart. 1892 se presupunea, că se va conforma stării schimbate, de lucruri. Aceasta însă nu s'a întâmplat și pe baza experiențelor făcute, alegerile nouă, cari se apropie, i-ar pute vorbi prea dureros și pe înțeles. Numai cu garanție sigură ea poate fi susținută, de altfel se va combate cu putere, ca să nu mai încurce afacerile naționale.

Factorii unici, dela cari se pot spera dispozițiunile necesare și mai sincere de con-

solidare este fracțiunea a doua din clubul conservator, dominantă actualmente în societatea politică „Concordia” și grupul democrat. Între acestea în fond divergență atât de multă nu este, ci mai ales în formă și în energie. Pentru primul o înviașare, o regenerare temeinică sînt necesare, care numai decît le poate cîștiga prin factorul al doilea.

Posibilitatea așadar de a constitui din majoritatea covârșitoare a poporului român un partid compact politic există; viitorul va arăta, de există și dispozițiunile necesare și sincere spre crearea acestui partid, despre care avem știri de noi cu bucurie salutate.

În cas de creare însă nu-l dorim să se nască copil moribund sau mort din capul locului. Un program bine meditat și precizat trebuie să-i fie fundamentul, pe care să se clădească o organizație bine cimentată. În sinul partidului toate aspirațiunile să aibă posibilitatea a fi netimpidec exprimate și cu temei ventilate, deasemenea să nu fie împedecată controlarea nelimitată. În modul acesta numai partidul viitor poate fi înălțat tare și înafară cu trecere și respect.

Să sperăm, că știrile primite se vor adevăra, că consolidarea se va face cu înțelepciune și se va naște o activitate unitară, energetică și sănătoasă în interesul bine înțeles al poporului român din Bucovina.

Cu dragă inimă zicem fraților bucovineni: „Doamne ajută.”

Din Sătmăre.

Afacerea dlui Lucaci. — Alegere de învățător. — Gimnaziul r. cat. — Cartea dlui Bagossy.

Judecata tablei regale în cauza marelui martir al românismului, Drului V. Lucaci, a stîrnit o supărare generală nu numai între noi Românii, ci și între Ungurii mai serioși.

Lumea așteaptă cu nerăbdare, la ce fapt nou va împinge politica teroristă pe aceia, cari pe forul al treilea vor judeca în această nefericită cauză.

Guvernului îi stă în interes, să grăbească cu „judecările” și „pertractările” politice. Cine știe ce guvern va urma în Noemvrie, și cine știe, oare va avea și acel guvern se facă terorist, ca și cele trecute?... E dară de grăbit, că deși grațierea va fi generală, Dr. Lucaci se n'abăie parte din ea fiind de nou judecat în cauza criminală.

Guvernul mai presus de toți conducătorii partidului național se teme de Dr. Lucaci. Pentru aceea e tratarea d-sale, mai prejos de toată critica. Pentru aceea e grăbirea judecăților, că dacă ar întreprinde grațierea tuturor celor întemnițați, aceea se aștepta pe Dr. Lucaci judecat la prisoare ordinară.

Să fim gata! Teroriștii voesc a nimici pe cel mai mare Român, și nu se vor odihni, până-ce nu-și ating scopul, că absolut nimic nu este ce să-i împedecă în efaciunea planului lor.

Dare-ar bunul D-zeu să fim desavuati, dar noi nu credem și nu sperăm.

Sătmărenii au ales un învățător nou în școala gr-cat în locul răposatului Szilvassy, în 20 Aug. S'a ales cu majoritate de 1 vot Andrei Nistor, învățător de stat din Nagy-Szölös.... Se crede în general, că învățătorul cel nou va ridica nivelul școlii noastre, și că predarea limbii române nu va trece cu vederea, ca antecesorii lui. Aceia nu prea știind ei înșiși românește, mai virtos însă temându-se de „dnii Maghiari” — abia au învîțat câte ceva din limba română, deși planul de învățământ edat de vîlădicia Gherlei limbă română o face studiu obligator în 3 ore pe săptămână.... Sperăm că dl Nistor ca fost elev al institutelor române, cel puțin își va face datoria sa.

În gimnaziul romano-catolic înscrierile nu se încep numai la 15 eventual 20 l. c., de oare-ce edificiul cel nou încă nu e gata. Cu ocaziunea aceasta facem atenție pe păriații respectivi, că limba maternă a pruncilor lor se nu o tăgăduiescă de frica „domnilor Unguri”, ca și în anii trecuți. Au fost vre-o 30 Români și numai 7—8 înși au mărturisit de ce neam sînt. E timpul să lășăm acest obicei urît, domnilor preoți și învățători!..

Cartea intitulată: „Feladatunk a polgári házassággal szemben” (Agendele noastre față de căsătoria civilă) scrisă de Vartolomei Bagossy, profesor preparand în diecesa Sătmăreului, cuprinde în sine tot ce avem de făcut față de instituțiunea aceasta modernă. Autorul ei cu diligență ne mai pomenită adună toate legile și instrucțiunile atât civile cât și bisericești, și confruntându-le și asemănându-le laolaltă aduce drept concluziuni agendele preoților în fiecare cas separat așa, că nici legile bisericești să nu rămână nerespectate, nici legile civile să nu aibă urmările funeste.

ce au intenționat silitorii lor. În cartea aceasta cu o claritate rară și cu un stil vrednic de ponderositatea cauzei e pertractat tot ce avem de știut și de făcut în privința căsătoriilor, așa încît opul e aplicabil și ca manual în institutele catolice.

Regretăm că opul domnului Bagossy nu e scris latinește și așa numai aceia îl pot folosi, cari știu și ungurește.

Risogel.

CORRESPONDENȚA

„TRIBUNEI”.

Brașov, 16 Aug. v. 1895.

Stimate Dle Redactor!

Tinerimea academică română din Brașov și jur a avut în vara aceasta fericita idee, ca îndatinată-i petrecere să o dea de astă-dată în favoarea societății „Petru Maior” din Budapesta, dovăduinduși prin aceasta elatant via sa recunoștință și sincera iubire, ce o are față de acest românesc focal.

Și pentru-că atât succesul moral, cât și cel material să fie demn de însemnata societate, tinerimea a decis ca petrecerea să aibă un caracter cât se poate de românesc, dar modest nepretențios, fără lux, care îndeosebi nouă Românilor de dincoace, cu totul păgubitor ne este.

S'au adresat călduroase apeluri către publicul românesc din Brașov și către oaspeții noștri de dincolo, rugându-i pentru sprigin.

Și apelul puternic răsunet a aflat. Îndeosebi frați de dincolo, s'au grăbit mulți a ne vesti participarea lor. Și așa cea mai mare teama a comitetului, pățit la alte petreceri, teamă de deficit, a fost înlăturată.

Aproape o sută de florini s'au încasat încă înainte de ziua petrecerii.

Sosi și ziua de 12/24 Aug., zi pe care cu drag am așteptat-o.

Seara după orele 8, publicul începu a veni în mare număr. Temerile de nesprigin, dispărură toate, suferințele începură a crește.

Se încep în curînd dansul. O horă întinsă, simpatice se încinse. Frați de același neam, dar despărțiți prin granițe de oameni puse, ajunși unii dincolo de ele liberi, acum se revăzură, veseli, la un loc. Și ce veselie cuprinsese pe toți! Așa o horă entusiastă nu mai văzurăm. Urmări apoi rînd pe rînd și celelalte jocuri, care de care mai însuflețit, de mai multe părechi dansând.

Repet, că mai ales fraților noștri de dincolo are să le mulțumească comitetul aranjării splendide reușite a petrecerii. Publicul nostru din Brașov a fost, durere! prea slab reprezentat, ear' din jur, unde s'au făcut și învitări personale, ca în Zernești și Bran, nu a fost aproape nimeni.

Dar' se trecem peste aceste neplăcute lucruri, la altele, mai vesele, la fapte, nu de primătoare ci înălțătoare de inimă!

Petrecerea decurgea de minune. Oaspeții din România erau perfect mulțumiți, ear' noi, cu recunoștință și iubire îi încunguram, voioși că-i avem între noi.

Nespus ne-a bucurat participarea și cătorva universitari de dincolo, dintre cari unii au venit anume pentru petrecere!

Din frumoasa cunună de domnișoara ce au participat mi-am putut însemna în grabă pe următoarele: din România: d-șoarele Zenovici, d-șoara Sasso, d-șoarele Caboian, d-șoara Burbea, d-șoarele Ludu, d-șoara Facou, d-șoara Stoianovici etc., ear' din Brașov: d-șoarele Victoria și Valeria Brănice, d-șoara Timi Popovici, d-șoarele Panu, d-șoara Hilmu, d-șoara Miți Pop, d-șoara Navrea, d-șoara E. Scurtu, d-șoara A. Arion, d-șoara E. Bogdan, d-șoara Miți Stinghe, d-șoara Mica Stinghe, d-șoara Pilja etc.

Dintre stimații domni participați amintim pe dnii V. Rosetti, Colonel Groze, prof. I. Bogdan, V. Oniț, G. Moroiu, Dimitriu și a.

În pauză 9 tineri au jucat renumitele noastre jocuri naționale: „Călușul” și „Bătuta”, cari au produs un indescritibil entuziasm! Toți erau frați.

După acestea studentul V. Brănice mulțumi în scurte, dar' călduroase cuvinte publicului pentru prețiosul său sprigin și apoi ceti câteva telegrame de felicitare.

Dl Magheni a ținut apoi un toast în onoarea oaspeților de dincolo. În sfîrșit fostul student universitar dl Dimitriu, cunoscut pentru româneștile sale acțiuni, toastă pentru „martirii întemnițați”. Toastul dînsului, predat fiind cu elocuență și mult avînt produce mare entuziasm.

Tot în pauză frumosul cor al bine cunoscutului stud. univ. Aurică Pop, execută mai multe cîntece naționale, pe cari publicul le primi cu salve de aplauze.

După-ce se sfîrși și pauza urmă o surprindere făcută la inițiativa dlui Teodorovici din România: Patru d-șoare adevărate: Stoicanovici, Facou, Vict. Brănice și Navrea oferiră domnilor fel și fel de flori dragălașe, în schimb cărora aceștia dădău apoi suprasol-viri pentru societatea „Petru Maior”.

Astfel din veselie în veselie și din distracție în distracție își petrecură cu toții până către 4 ore dim., când dansul se sfîrși și grațioasele domnișoare se depărțară cu dragi suvenir.

Tinerii însă, strîngându-se în giurul unei mese făcără o strălucită comandă de adio!

Universitarilor de dincolo le plăcu mult „tactul” și „disciplina”, în care a decurs petrecerea, care numai când soarele era deja de vre-o 2 sulii pe cer, se sfîrși, și pentru noi, ear' atunci ne depărțăm cu toții către casă, ducînd cu noi cele mai dragălașe amintiri... — Venitul curat al petrecerii a fost de circa 80 fl., cari vor fi predați societății „Petru Maior”.

Onoare vouă, bravi universitari din Brașov și giur!

Ascanio.

Dobra, Aug. 1895.

(Un apel către toți învățătorii români.)

Frați colegi! Poporul românesc oprit de legi străine, se pare că zi de zi dă tot mai îndrăznește. Politica militantă ni-a absorbit toate forțele, ca să fi mai putut da cuvenită atențiune și acestui lucru de mare moment. Clasa pozitivă și conservatoare, pe a cărei spate trăim cu toții, este negreșit — țeranul român. Bietul țeran, el a trudit pe seama altuia. Muncеște pentru toți. Pe umerii sei însă este clădit un aparat greoi și împovă-rător, care va avea urmarea, că sau nu va mai fi în stare să ne mai susțină, sau va trebui ca în același timp și cu aceleași puteri, să producă cu mult mai mult! În cazul nostru el nu e de ajuns cultivat. Munca lui condusă după sistem de acum sînt 100 ani, fără îndoială, că nu va birui atâtea greutăți ce i-se cer. Trebuie dar' luminat asupra chipului cum se poate mai mult agonisi pentru a pute și da mai mult.

Frați colegi! În mîna noastră, a învățătorilor, se află cheia deslegării. Eată smerite mele păreri, despre cum s'ar pute ajunge la o mai repede și mai înaltă luminare a țeranului:

1. În seriile de iarnă, fiecare învățător să țină cu oamenii de sub 45 ani câte 1—2 ore private în fiecare seară, deprinzînd cu ei cetitul și scrierea. Deasemenea fizica, istoria naturală. Pentru întărirea simțului național, va propune și istoria neamului nostru. Pentru întărirea caracterului, niște învățături religioase morale.

2. Să înființăm încît se poate în toată comuna coruri de plugari pentru a cultiva inima și a înălța gîndul către dumnezeirea eternă.

3. Să sporim bibliotecile populare pentru-ca poporul să se procopsească în ale minții.

4. Să îndemnăm cu toată puterea pe fiecare părinte, ca să-și trimită copilul la câte o măiestrie ori ceva negustorie.

5. Să stăruim ca în toată comuna să se înființeze câte o însoțire rurală cu statute după „Raiffeisen”, magazine de bucate etc.

6. Să deprindem poporul la o economie rațională.

7. Să facem societăți de temperanță.

8. Să îndemnăm poporul ca banul său numai în mîni românești să treacă. Pe măiestrii și negustorii români să-i încurajăm și să-i spriginim cu tot adinsul.

9. Să mîrim dragostea de carte prin dese conveniri și atingeri cu poporul.

10. Să arangem festivități, petreceri și jocuri naționale.

11. Să cultivăm și să introducem în tot locul portul național. N'ar strica dacă învățătorii și soțiile lor încă ar adopta uniforma portului național.

12. Să sbicim lenea și trîndăvia.

13. Să însuflețim poporul pentru dragostea limbii și a obiceiurilor strămoșești.

Iubiți colegi! Glasul situațiunii noastre cere dela noi, ca să dăm poporului aceea ce am primit dela el. Cred că fiecare învățător iubitor de neamul său, va fi pătruns de însemnătatea celor de mai sus, cari nici-decît n'au pretenția de a jigni pe oare-cineva în conștiința datoriței sale, ori de a reclama vre-o specială retribuțiune.

Să răsune dar' din toate părțile și din toate inimile: la lucru, fraților, pentru luminarea poporului în toate privințele posibile!

Ilariu Tulburean,

învățător rom.

Ferihaz, în 16/28 Iulie 1895.

Preonorate dle Redactor!

(Producțiune literară). În 16/28 Iulie a. c., cu prilegiul adunării despărțimîntului al XXX-lea al „Asociațiunii transilvane”, ținută în Ferihaz (lângă Sighișoara) s'a dat, la stăruința neobositului domn preot Zaharie Ganea, un frumos teatru împreună cu joc, de către tinerimea țerană din loc, cu ajutorul domnișoarei Victoria Ganea și al dlui Elie Ivanovici din Băntarna, care au acordat cu

venit să se cumpere copilor săraci cărți de școală.

Deși era atunci toiu secerișului, au luat parte foarte mulți la serată și la petrecere. Preoțimea nu numai din giur, dar și din mai mari depărtați și inteligența din Sighișoara ni-au dat un viu sprigin. Ear' poporul, cu deosebire cel dela noi, cu mic cu mare a alergat la teatru. Ba și doamne domni străini au venit și au fost de față.

S'a jucat comedia: „Vlăduțul mamei” de către domni: G. Barti (ca Costică), Ilie Pintea (ca moș Eftimie), Ilie Buzăș (ca Vlăduț), Agafia Cioanta (ca Sevasta) și domnișoara Victoria Ganea (ca Smarandita). Jocul a isbit peste așteptare! Aplausele au mai încetau. Îndeosebi oaspeții neromâni rămas mirati de istețimea filor de țerani Băntarneni...

S'a predat apoi: „Vespasian și Papinian” de către tinerii Ilie Ioanovici și Ghiorghie Manta; Un „solo”, cîntat de Mihail Ganea, învățător în Sighișoara și o „Intersertațiune populară”, de Ghiță Tatar, absolut, care deasemenea au mulțumit pe desplin public!

A urmat apoi jocul, care s'a început cu strămoșescul joc „Călușul” sub conducerea tînărului P. Pintea, cleric absolut. N'au lipsit nici alte jocuri naționale. Ca pe deoabă a petrecerii domnișoarele din giur au venit cu costumele lor naționale.

La masă la 12 ore, s'au cîntat în suflete cîntece naționale și s'au ținut vorbiri, în care n'au fost dați uitării nici sumpțiile noastre martirizării naționale.

S'a urmat apoi jocul până în zori de zi, sfîrșindu-se cu „Deșteaptă-te Române” cîntat de toți dela hotel, până la locuința preotului local, de unde puțîn înșit s'a depărțat pe la ale sale.

Un participant.

Afaceri caransebeșene.

(Urmare și fine.)

Ziceam în corespondența anterioară, că sînt și unele anomalii la comunitatea de avere. Ca să nu se creadă, că am spus neadevăr ne aflăm îndemnați a înșira așa în fuga condeiului două:

1. Întăia și cea mai mare anomalie este limba de oficiu — deși instituția mînească și pentru Români — cea română ci cea germană, cu toate că astăzi mulțimită lui Dumnezeu și părintești îngrijiri și inițiative a harnicului Doda, au cel puțin în centru, angajați tot Români, și încă cu bucurie trebuie să o mărturisim, în preponderanță puteri tinere, și viguroase, care ne place să credem, și mai cu înlesnire și mai cu drag ar lucra în limba maternă decât într-una străină.

2. A doua este, că amplotiații aplicați la comunitatea de avere (în centru) nu sînt decît trei — 4 sîrbători la an, (cu Duminești etc.), deși toți sînt creștini de legea românească.

3. A treia, că studenții de la lege, deși contingentul acestora este relativ mai mare în șirul tinerimii de școale mai înalte, nu sînt admisi la stipendii de ale comunității de avere cu toate-că și dintre ei mulți ar avea lipsă de ele.

De ce?

În regularea astorfel de afaceri s'au dovedească cei din fruntea comunității de avere priceperea și harnicia, dar' nu în aranjarea de banchete sumptuoase în onoarea comisariatului reg. și în manifestări omagiale față cu d'alde Szivos; apoi aibă calificăție ori nu aibă, este indiferent.

Zice dl president, că presupusul corespondent al „Tribunei” n'are nici un drept în comunitatea de avere.

Vorbă să fie!

Pe cîtă vreme este această comunitate o instituțiune românească și condusă de Români, îndreptățit este fiecare Român a se interesa de ea, și mai ales atunci, când datoria de a o vedea neîntrerupt progresînd este motorul care provoacă amestec. Dar' bine înțeles. Aici nu e vorba de un amestec direct și în treburi administrative curente de ale comunității de avere, ci numai de o critică obiectivă îndreptățită din gîndul de a se îndrepta respectiva înălțura unele neajunsuri și de a abate pe acei cari stau în frunte dela pașii, cari din părerea multora, une-ori sînt greșiți și păgubitori.

Ținem însă să se facă deosebire între cei din capul ei și să nu se „identifice” comunitatea cu instituțiunea însăși!

Instituțiunea ne este tuturor Românilor binesimțitorie scumpă, și tot Românul de bună datoriță morală o aopăra la nevoie tot dinadinsul și cu toată inima.

Să nu pierdem pe nici un moment din vedere soarta averi grîntîțrești din părțile Năseudului. Și acolo a început a se deschi-

M. 10699/1895.

[2640] 1-2

Publicațiune.

Cu 1 Octombrie 1895 intră în vigoare articolul de lege XXXII. ex 1894 **despre religiunea copiilor.**

Ordinațiunea Excelenței Sale domnului ministru de culte și instrucțiune publică Nr. 1675/1895 despre executarea acestui articol de lege, precum și ordinațiunea Nr. 1674/1895 despre formalitățile referitoare la învoielile și declarațiunile ce privesc religiunea copiilor, despre procedura ce este a se urma la evidența matriculelor și despre regularea trecerii cu învoirea autorității tutorale, stau spre vedere publică expuse în biroul de expediție al magistratului în orele obicinuite de birou.

Ceea-ce prin aceasta se aduce la cunoștință publică.

Sibiu, 4 Septembrie 1895.

Magistratul.

Lemne de foc neplutite, de fag.

Ofer începând cu ziua de astăzi cea mai frumoasă și mai bună calitate recunoscută de lemne de fag, și anume:

I. mai nainte cu fl. 13.— acum fl. 12.—
II. blane groase de 100—120 ctn. lungime cu fl. 12.60 pro stîngin metric, aduse acasă.

[2617] 2-6

Cu distinsă stimă

Eduard Zimermann,
strada Gării Nr. 14.

Instrucție și teorie în muzică.

Instrucție teoretică în muzică și instrucție temeinică la pian dă

F. A. Kauffmann,
Piața-mică Nr. 13.

Mă rog ca elevii pentru teoria musicală să se anune până la 20, cel mult 28 Septembrie, fiindcă această instrucție începe cu 1-a Octombrie și anunțările întârziate nu se vor mai putea considera.

[2551] 6-6

Concurs.

Devenind vacant postul de institutor la școala fabricii de sticlărie din Azuga (România) prin abdicare, se eserie concurs până în 14 Septembrie a. e. st. n.

Reflecții au de a-și prezenta concursul lor până la termenul indicat la scrisorile.

Emolumentele sînt următoarele:

1000 lei leaă anuală, plătindu-se în fiecare lună; cuartir, lemne și luminat gratuit. Accedentele laterale, ca privat se pot urca la 80—100 lei la lună. Sînt prospecte că leaă se va urca.

Concurenții trebuie să știe propune în limba germană.

Nicolau Lichirie,
institutor dirigent în Azuga.

[2635] 2-3

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

De arîndat.

Din 1 Ianuarie 1896 se dă în arîndă pe mai mulți ani moșia răposatului Kelemen György din O.-Bogat, comitatul Albei-de-jos, stătătoare din 200 jugere pământ arător și fînat, din care 15 jugere sînt sîmănate cu trifoiu.

Doritorii de a lua în arîndă această moșie, au să se adreseze către veduva doamna Kelemen György, locuitoare în Elisabetopol (Erzsébetváros).

Moșia aceasta este și **de vîndut.** Condițiunile se pot afla tot la sus numita veduvă.

[2632] 2-3

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

In editura „Institutului tipografic” a apărut și se află de vîndare

Prăsirea pomilor

de
D. COMSA,
membru în comitetul central al „Reuniunii române agricole”.
Prețul unui exemplar 12 cr.

[2551] 6-6

Concurs.

Pentru ocuparea posturilor de contabil și de cassar la înființându-l institut de economii și credit „Boesana” ca societate pe acții în Boesă-montană (Német-Bogsán, Krassó-Szörénymegye) se eserie prin această concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele sînt:

1. pentru contabil:
a) 700 fl. în bani gata;
b) dreptul de tantiemă din profitul curat anual conform §-lui 45 punct c) din statutele societății.

2. pentru cassar:
a) 400 fl. în bani gata;
b) dreptul la tantiemă din profitul curat anual conform §-lui 45 punct c) din statutele societății.

Dela cassar se cere cautiunea recerută la institutele de bani, care se depune la cassa societății ori în bani ori în hîrtii de valoare, sau și altă garanție.

Reflecții au a-și înainta recursurile dimpreună cu documentele prin care se dovedească, că sînt absolvenți ai vreunei școale comerciale și că au praxa recerută în afaceri de bancă, apoi cunoștința limbilor română, maghiară și germană la adresa direcțiunii.

Se observă, că aleșii numai după serviciul de probă de un an vor pute fi definitiv aleși, ear' salariile numai cu începerea activității institutului se vor socoti și solvi.

Comptabilul ales e îndatorat a se îngriji înainte de începerea activității institutului de pregătirea cărților și registrelor trebuincioase la purtarea comptabilității institutului, pentru care serviciu va fi remunerat.

Boesă-montană, în 1 August v. 1895.

[2635] 2-3 DIRECȚIUNEA.

INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIU.

A doua edițiune

ȚINEREA VITELOR

de
Eugen Brote,
president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu”.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

Publicațiune.

Subscrisul aduce prin acestea la cunoștință p. t. publicului, că s'a stabilit definitiv în Sibiu și efectuește tot felul de

poleitură în aur, bronzare și decorațiune

precum: cadre pentru tablouri și oglinzi, lampă de masă și de atîrnat, grilajuri pentru morminte, inscripții de monumente; mai departe poleituri de altare și amvonuri, marmorare și reîmprospătare de icoane sfinte învechite. Răzimat pe activitatea dezvoltată și cunoștințele speciale cîștigate în decurs de 15 ani în străinătate, precum Franța (Paris), România, Sîrbia, Bulgaria, Turcia (Constantinopol) și Egipt (Ierusalim), îi stau afară de acestea la dispoziție drept recomandări mai multe atestate despre lucrurile executate în biserica catedrală rom.-cat. Sft. Iosif și biserica gr.-or. „Domnița Balaș” din București, în biserica gr.-cat. din Zimnicea, în biserica rom.-cat. din Constantinopol (Rue-de-Perr), în biserica evanghelică A. B. din Agnita, în biserica evanghelică A. B. din Braller, în biserica evanghelică din Turnișor și în mai multe biserici rom.-cat. din comitatul Ciuc și Treiscaune.

Pentru comande binevoitoare se roagă

[2639] 1-2

IOAN M. TOMPOS,

poleitor și decorator,

strada Cisnădiei nr. 17 lângă cofetăria B. Frentz.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vînzare în
librăria Institutului Tipografic T. Liviu Albini,
Sibiu, strada Măcelarilor 21:

INDREPTAR PRACTIC
în
ECONOMIA RURALĂ
compus de
cel 12 preoți întemnițați în Cluj.
Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de
Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

Tocmai a apărut și se află de vînzare la librăria Institutului Tipografic în Sibiu:

CEȘTIUNEA NAȚIONALITĂȚILOR
și
MODURILE SOLUȚIUNII SALE
în
UNGARIA
de
AUREL C. POPOVICI.

Prețul 50 cr. v. a.

cu trimitere postală 55 cr. v. a.

Diplomă de onoare.

Institut Tipografic T. L. Albini, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ și DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit

de cuverte, cerneală, recuise de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuesc repede.

Bilete de vizită

după plac și cerere

Mare deposit

de hîrtie de scris și concept, precum și hîrtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

Biblioteca populară a „Tribunei”

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Dictionar

român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Măcelarilor 21.

Librărie românească în Sibiu

Strada Măcelarilor 21.